

๗๖

ใครทำ...ใครได้

พวกเราอยู่ที่วัด การที่เราเข้าวัดนี้ ต้องเสียสละ
ทุกสิ่งทุกอย่างทางโลก จึงเข้ามาอยู่วัดได้

เมื่อเรามาอยู่วัดแล้ว ต้องพยายามทำความดี

ต้องคิดว่า เสียสละทางโลก

แล้วเข้ามาอยู่วัดก็เพื่อมาทำความดี

ต้องทำความดีสุดชีวิตของเราทีเดียว

ให้สมกับความตั้งใจของเราที่มาอยู่วัด

งานทุกอย่างต้องช่วยกันทำ ช่วยกันดูช่วยกันแล

อย่าละเลยหน้าที่ คิดเสียว่าเป็นงานของเรา

ทั้งนั้น

อย่าคอยเกี่ยงว่า ไม่ใช่หน้าที่ของเรา

แล้วทำเป็นไม่สนใจ อย่างนี้ใช้ไม่ได้

ทำไปเถอะ เราทำเราก็ได้ คนอื่นเขาก็ไม่ได้

เราทำก็เป็นสมบัติติดตัวเราไป

ของเหล่านี้จะติดตัวเราไปข้ามภพข้ามชาติ
ยายบอกให้ เราได้จริง ๆ นะ เพราะเราทำ
ทุกอย่างในวัดนี้เป็นของศาสนา
เป็นของพระพุทธเจ้า
เราทำอะไร ๆ ก็เป็นบุญไปหมด
จะงานเล็กงานใหญ่ ก็เป็นบุญทั้งนั้น
เมื่อมีงาน ก็ร่วมกันช่วยกันทำงาน
เมื่อว่างงานแล้ว ก็หาเวลานั่งธรรมะให้ใจใส
อ่านหนังสือบ้าง จะได้มีความรู้กว้างขวาง
เวลาไปหาใคร จะคุยกับเขาได้
ได้เป็นนักปราชญ์ เป็นบัณฑิต

๑ มีนาคม ๒๕๒๔